

Άγιο και Μεγάλο Σάββατο.

Συναξάρι Τριωδίου.

Μεγάλη εβδομάδα, Τριώδιο.

Το άγιο και μεγάλο Σάββατο εορτάζουμε τη θεόσωμη ταφή και την κάθοδο στον άδη του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, με τα οποία το ανθρώπινο γένος λυτρώθηκε από τη φθορά και μετέβη στην αιώνια ζωή.

Από όλες τις μέρες του χρόνου οι άγιες Τεσσαρακοστές είναι ανώτερες, και από αυτές πάλι ανώτερη είναι η παρούσα αγία και μεγάλη Τεσσαρακοστή· απ' αυτήν ανώτερη είναι η Μεγάλη Εβδομάδα, και απ' αυτήν πάλι αυτό το μέγα και άγιο Σάββατο.

Λέγεται δε Μεγάλη Εβδομάδα όχι γιατί οι μέρες αυτές ή οι ώρες είναι μεγαλύτερες, αλλά επειδή τα μεγάλα, υπερφυή, τεράστια και εξαισία έργα του Σωτήρα μας επράχθησαν κατά την εβδομάδα αυτή και μάλιστα σήμερα.

Στην πρώτη κοσμογένεση ο Θεός, αφού δημιούργησε τά πάντα και την έκτη ημέρα έπλασε και τον άνθρωπο, το πιο κύριο δημιούργημα, έπειτα την έβδομη μέρα κατέπαυσε από όλα του τα έργα και την αγίασε και την ονόμασε Σάββατο, που σημαίνει κατάπαυση.

Έτσι και εδώ, στην εργασία του νοητού κόσμου, αφού τα έπραξε όλα άριστα, και κατά την έκτη ημέρα –την Μ. Παρασκευή– πάλι ανέπλασε τον φθαρέντα άνθρωπο και τον ανακαίνισε με τον ζωηφόρο του Σταυρό και τον θάνατό του, κατά την παρούσα έβδομη μέρα κατέπαυσε τελείως από τα έργα του, με το να κοιμηθεί ύπνο (δηλαδή θάνατο) ζωοποιό και σωτήριο για την ανθρώπινη φύση.

Κατέβηκε λοιπόν ο Λόγος του Θεού με το σώμα του στον τάφο, κατέβηκε και στον άδη με την καθαρότατη και θεία του ψυχή, η οποία με τον θάνατο χωρίστηκε από το σώμα και την οποία παρέδωσε στα χέρια του Πατέρα, στον οποίο πρόσφερε και το αίμα του, χωρίς εκείνος να το ζητήσει, για να λυτρώσει εμάς.

Και η ψυχή του Κυρίου μας δεν κρατήθηκε στον άδη, όπως οι ψυχές των άλλων αγίων, επειδή δεν είχε καμιά συμμετοχή, όπως οι άλλες ψυχές, στην κατάρα των προπατόρων μας.

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός κατοίκησε σωματικά στον τάφο με τη θεότητά του, η οποία είχε απόλυτα ενωθεί με τη σάρκα του· ήταν και στον παράδεισο μαζί με τον ληστή, όπως επίσης και στον άδη, όπως είπαμε, μαζί με τη θεωμένη ψυχή του· και υπερφυσικά ήταν στον θρόνο μαζί με τον Πατέρα και το Πνεύμα ως Θεός απεριόριστος.

Και ήταν πανταχού παρών, χωρίς η θεότητά του να πάσχει τίποτε στον τάφο, όπως ούτε και στον σταυρό.

Και το το σώμα του Κυρίου έπαθε μεν φθορά, που είναι ο χωρισμός της ψυχής από το σώμα, διαφθορά όμως, δηλαδή διάλυση της σάρκας και αφανισμό των μελών, δεν έπαθε καθόλου.

Αφού ο Ιωσήφ κατέβασε το άγιο σώμα του Κυρίου και το έθαψε, οι Ιουδαίοι πήγαν στον Πιλάτο και του είπαν: «Κύριε, θυμηθήκαμε, ότι εκείνος ο πλάνος, όταν ακόμη ζούσε, είπε ότι ύστερα από τρεις ημέρες θα αναστηθώ. Νομίζουμε λοιπόν ότι θα είναι καλό να διατάξεις στρατιώτες να ασφαλίσουν τον τάφο» (Ματθ. 27:62-66).

Αν λοιπόν ήταν πλάνος, αχάριστοι, τι νοιάζεστε για τα λόγια που είπε όταν ζούσε, αφού είναι βέβαιο ότι πέθανε;

Πότε όμως είπε ότι θα αναστηθεί; Ίσως το συμπέραναν από το παράδειγμα του Ιωνά που τους είπε (Ματθ. 12:39-40).

Ω, πώς οι αχάριστοι δεν καταλάβαιναν πως ό,τι κάνουν θα στραφεί εναντίον τους!

Με διαταγή λοιπόν του Πιλάτου ασφάλισαν αυτοί τον τάφο με ένα στρατιωτικό τάγμα και τον σφράγισαν με τη σφραγίδα τους. Και αυτό για

να μην μπορεί να αμφισβητηθεί η ανάσταση του Κυρίου, αφού και η φρουρά και η σφραγίδα ήταν δικές τους και όχι ξένες.

Αλλά ο άδης από τώρα σφαδάζει και ιλιγγιά, καθώς αισθάνεται πως πάσχει από ισχυρότατη δύναμη.

Και ύστερα από λίγο, με την άδικη κατάποση του Χριστού, του στερεότατου και ακρογωνιαίου λίθου, θα ξεράσει και όλους εκείνους, που από την αρχή κατάπιε και γέμισε την κοιλιά του.

Με την ανέκφραστη συγκατάβασή σου, Χριστέ, ο Θεός, ελέησέ μας.
Αμήν.

Διασκευή για την Κ.Ο. του κειμένου του Τριωδίου.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>